

PASTÝŘI IZRAELE III/V

CECIL duCILLE

Boží lid je rozptýlen na každém kopci jako ovce bez pastýře. Každý, kdo vidí duchovně, pláče se mnou nad stavem díla našeho Otce. Ovce jsou loveny lovci a lapány chytači. Kde jsou pastýři, kteří by je ochránili? Nemoc a smrt si berou svůj díl. Kde jsou ti, kteří se starají? Řeknu vám, kde jsou. Mají plné ruce práce s tím, aby nakrmili sami sebe a ztloustli z věcí, které Bůh zaopatřil, ničíc lid „prosperitou“ a zaměňujíc zbožnost za zisk.

Neduživých neposilujete:

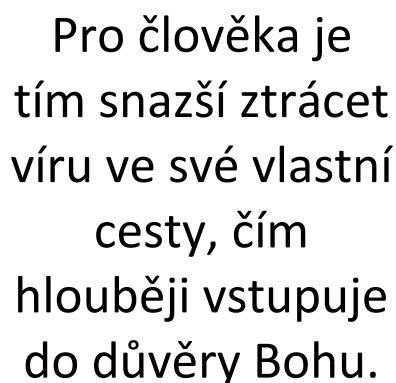
Začneme tím, že rozšíříme sedm myšlenek, které byly vyjádřeny minule. Dovolte mi je tady vyjmenovat:

1. Je něco zlého, či chyba v mém přemýšlení?
2. Je hřích či chyba v mém emočním životě? (Toto není třeba moc vysvětlovat, protože špatné pocity a špatné emoce jsou utajovanou a běžnou věcí mezi věřícími.)
3. Mám slabost ve své vůli, která mi brání sloužit Pánu?
4. Chybí mi vůle se modlit či dělat věci, o kterých vím, že mě učiní duchovním, jako např. půst, ztišení se či rozjímání nad Slovem?
5. Jsou mé touhy Božími touhami, ať už pro mě, pro mou rodinu či tělo Kristovo?
6. Toužím a lkám stále po egyptském pórku a česneku (obrazně řečeno)?
7. Táhne mě to stále k fantaziím a představám, které nejsou z Boha?

Duše člověka je konečnou stolicí Kristovou či Božím trůnem. Očekáváme-li, že Ježíš náhle vstoupí do našich duší, pak potřebujeme být velmi příčinliví vzhledem k věcem, jimž dovolíme, aby naplňovaly tuto oblast.

MYSL

Mysl je hlavou duše. Duše bude reagovat na mysl stejně, jako služebník poslouchá svého Pána. Je proto příkazem, že musí být mysl zbavena každé duchovní nemoci, jež byl ji mohla vzdálit od vědomí Boha.

Pro člověka je tím snazší ztrácet víru ve své vlastní cesty, čím hlouběji vstupuje do důvěry Bohu.

Písma prohlašují, že Jeho myšlenky jsou vyšší než naše myšlenky, tak jako nebesa jsou vyšší než země. Díky tomu je proces uvažování přirozeného člověka nepřátelským prvkem vůči Bohu a nemůže se Mu podobat, protože Jím nebyl stvořen. Prvním krokem v uzdravení mysli je odmítnutí veškerého lidského uvažování i duševního procesu mysli. To se lehčeji řekne, než vykoná, ale je to zcela možné. Pro člověka je tím snazší ztrácet víru ve své vlastní cesty či cesty člověka, čím hlouběji a hlouběji vstupuje do důvěry Bohu. Logika a rozum přestávají být v mysli jednotlivce rozhodující a základ pravdy se přesměřává z „přemýšle-

ní nad věcí“ k zaměření na Krista.

Existuje několik základních principů, jež je třeba střežit v srdci:

A. Bůh je dobrý – z dobra nepochází nic zlého

Dobro nemůže vytvořit nic zlého, jen ve smyslu důsledku své existence. Pokud zkonstruuji auto, budu se pak muset vyrovnat se znečištěním ovzduší. Je to důsledek konstrukce auta, avšak pouze ve smyslu nezbytného zla. Nevytvářel jsem znečištění, vzniklo však jako důsledek vytvoření automobilu.

V životě je denně na lidské rovině mnoho situací, které, zdá se, naznačují, že Bůh není dobrý. Ti z nás, kdo znají Boha, by však měli vědět, že je to lež. Věřící si může vytvořit blok ve svém přemýšlení proti všemu našeptávání, že je to jinak. Když ďábel cituje slova Bible, je to lež, protože jsou ta slova pronesena tak, aby rozdělila, se záměrem poškodit posluchače. V Písmu je nám řečeno, že nikdy nemáme vařit mládě v mléce matky. (Ex 23,19) Mnozí používají Boží slovo, aby uvařili Jeho děti.

B. Mysli biblicky

Bůh je základ pro rozlišení dobrého a zlého. Proto je Boží slovo základem pro správné přemýšlení. Upřímnost a touha po pravdě přimějí

Boha, aby se setkal s věřícím, bez ohledu na to, jak je od ní daleko. (Jan 7,17) Zodpovědnost objevit pravdu není na věřícím, nýbrž na Bohu. Ten zajistí, že věřící porozumí Božím slovu. Srdce, které je vůči Bohu ve správném postoji, přijme pravdu a uvěří jí. Nicméně osoba, jejíž srdce není upřímné a pravé, vždy najde důvod pravdu odmítnout a věřit lži, a to bez ohledu na to, kolik pravdy vyslechne.

C. Miluj

Opakem lásky je nenávisť. Všechno, co je méně než láska, je nazýváno nenávisť, bez ohledu na to, jak hezky to vypadá. Láska je Boží přirozeností a každý, kdo miluje, je Božím synem. Nicméně existuje mnohem víc napodobenin lásky než čehokoliv jiného pod sluncem. Říkali někdo občas: „Miluji tě,“ je to, jako by řekl: „Miluji kuře“ (na talíři).

„...srdce (slitování – dle KJV) pak bezbožných ukrutné jest.“ (Př 12,10) Miluje-li tě sobecká osoba, je to vždy pro nějaký sobecký důvod. Miluje-li tě křesťan, který neposlouchá Krista, pak bude rád, když budeš součástí jeho neposlušnosti. Sestry v Pánu musí pochopit, že láska k jejich muži je povede k neposlušnosti vůči němu, pokud poslechnout ho znamená neposlechnout Ježíše Krista. To je pravá láska. Jiná láska, aby si zachovala přízeň svého muže, ji povede k neposlušnosti Ježíši Kristu, což je oba stáhne ke dnu. Pokud se někdo chová špatně k Bohu, proč by se měl chovat ke mně lépe? Věřím, že mi provede ještě něco horšího než svému Bohu. Proto láska, o níž mluvíme, není věcí emocí ani ničím duševním. Dotýká se duše, ale je z Ducha.

EMOCE

Nemoc určitého specifického hříchu či chyby se může přichytit na emoce člověka jako tuberkulóza na plíce. Pokud se tomu nebrání, může to poškodit jednotlivce takovým způsobem, že zůstane poškozen do konce svého života. V tomto případě se stane hřích součástí osobnosti člověka. Například to, že se někdo vydal sexualitě, změní metabolickou funkci jeho/jejího těla tak, že produkuje určité hormony, a při natřásání sukně či kalhot je tělo vydrážděno k nedobrovolné aktivitě bez většího mentálního úsilí. To je přirozená reakce, nicméně duchovní je ještě horší: Takový člověk k sobě přitahuje demony, což zostřuje jeho smysly, takže vnímá a představuje si jinak nerozpoznatelné rysy druhého pohlaví. Řeč těla těchto lidí mluví hlasitěji než slova. Způsob, jak sedí, stojí, chodí, tyto obyčejné aktivity mluví o posedlosti myslí silou, která není z Boha.

Lidské emoce jsou živé stvoření, zobrazené v Ezechielovi 1 a Zjevení 4 a 5. Tato živá část lidské duše je přímo spojena s jeho myslí a vůlí. Má svou vlastní mysl, touhy a vůli. Pokud jsou emoce mimo kontrolu, budeme jednat jako nezávislá osobnost. Jednáme-li díky puzení emocí, není to z Boha. Hněv, nenávist, lítost, ba dokonce skutek lásky, ten, či onen, nemohou Boha těšit, pokud jsou motivovány jen emocemi. Takto vůči svým milovaným reagují i hříšníci, přesto ne vždy potěší Boha. Pán

Dokázali byste
spáchat hřích,
kdybyste
mohli vidět
Ježíše, jak stojí
nad vámi?

získá slávu z čehokoliv, to ale nezbytně znamená, že ten skutek byl Jeho vůlí. Písmo popisuje lidské emoce obrazem lva – silného a nelítostného. Chci, abyste si povšimli charakteru šelmy. Může, pokud chce, zabít vaše dítě a dát si ho k večeři, aniž by ho trápily jakékoliv výčitky svědomí. Tak vypadá povaha padlého člověka.

Emoce mají být ovládány myslí. Zdá se, že cítíme to, nad čím přemýšlíme. Má-li muž či žena pokušení v těle, ovládne je způsobem, jak přemýšlí. Sexuální puzení pochází z mysli. Prosím modlete se za to, než se mnou budete nesouhlasit. Když mysl cvakne vypínačem, světla zhasnou nebo se rozsvítí. Někdy duch bohužel nemá nad myslí vládu a jiné vnější vlivy ovládnou tělo. Jakmile člověk poddá svou mysl pod moc Božího slova, zjistí, že do jeho myšlení vnikne Boží život, energie a světlo, a prosákne do celé duše. Tělo je ochotný služebník lidské duše.

Obdobně, ale v menší míře, má vztah k emocím vůle a ovlivňuje jejich funkci. Když se k něčemu přinutíme či nepřinutíme díky emocím, pak budou na vině jak emoce, tak vůle. Musíme se ujistit, že naše myšlenky nejsou ovlivňovány tím, co cítíme. Někdy jsme odražením zaplaveni jako povodní. Víte, že někdy ztráta odvahy a vzdávání se mají spíše fyzickou příčinu, a ne duchovní? Samozřejmě, nepřítel našich duší nikde nedopustí žádné vakuum. Kde je otevřeno, tam vstoupí. Vedou-li nás emoce, je celý náš život mimo Boží řád. Boží řád je: Duch nad duchem člověka, nad lidskou myslí, nad emocemi.

VŮLE

Lidská vůle je třetím živým stvořením, které viděl Ezechiel, jak to čteme v Ezechielovi 1 a v Janovi ve Zjevení 4 a 5. Přirozenost vůle je býk. Je silná, bez rozumu a téměř bez vnímavosti. V duši funguje v roli kotvy na lodi. Zafixuje se v určitém nastavení a dokáže ovlivnit i podvě-

domí. Lidé totiž budou jednat podvědomě, na základě předchozího rozhodnutí vůle. Silná vůle sloužit Bohu je důsledkem způsobu přemýšlení. Předtím, než se člověk přiměje učinit Krista absolutním Pánem ve svém životě, musí mít v sobě ustavené priority podle Božího řádu.

Člověk má bez tohoto závazku tendenci brát Boha a jeho dobrotu za danou a nikdy necítí potřebu se odvděčit. Jedna věc je být spasen, jiná pak stát se částí velkého těla Kristova a také tak fungovat.

Tato oblast může být poškozena a potřebuje velkého Lékaře. Moc jednat duchovně může být poškozena mocí hříchu a neustálou otročinou svévole. Pokud tento stav trvá, věřící ztrácí sílu charakteru. Té je potřeba k zbožným rozhodnutím. Někdy pomáhá půst a modlitba.

Zjistí-li člověk, že je obtížné přinutit se udělat to, co by měl, musí okamžitě prozkoumat své touhy a emoce a nalézt příčinu nedostatku Boží energie k provedení Božích záměrů v oblasti vůle. Volání k Bohu o pomoc jistě způsobí změnu.

Ž 119,11: *„V srdci mém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.“*

Boží slovo posiluje vůli věřícího, aby odolal pokušením. Například v Matouši 28 Ježíš řekl: *„... a hle, jsem s vámi po všechny dny...“* Dokázali byste spáchat hřích, kdybyste mohli vidět Ježíše, jak stojí nad vámi? Odpověď je ne! Bude-li věřící rozjímat nad slovem: *„a hle, jsem s vámi po všechny dny,“* bude zcela bezbranný a neschopný hřešit, i když bude mít silné pokušení.

TOUHY

Písmo zaměnitelně pojednává o duši člověka jako o čtyřech „živých bytostech“ a čtyřech „šelmách“. Rád bych se proto odvážil použít pro touhy člověka termín „šelma“ místo „živá bytost“.

Jednou jsem Boha prosil, aby mi ukázal, jak mohu porazit satana ve svém životě. Odpověď zněla: „Netuž po ničem.“ Od té doby jsem se zbavoval svých tužeb až do bodu „nic“, tak jak jen jsem byl schopen s Jeho milostí, a snažil se být vděčný za vše, co přijímám. Satan nás může pokoušet jen tehdy, když po něčem toužíme. Když netoužíme po ničem, není nic, co by nás mohlo pokoušet. Jaký to musel být hlad, když Ježíš hladověl. Bez jídla a vody po čtyřicet dní. Písmo zaznamenává, že Její satan pokoušel. Nejdříve chlebem, pak skrze moc, nikdy Jej však nepokoušel něčím, po čem by Ježíš netoužil. Ježíš toužil po lásce a náklonnosti lidu Izraele, a tak Jej satan pokoušel získáním jejich přízně

tím, že by se vrhl z vrcholku chrámu a prokázal tak svou moc. (To byla skutečně velká bláznivost!)

Touhy mají k mysli blízký vztah. Všeobecně lidé o svých touhách přemýšlí a přemýšlením jsou stvořeny fantazie, které ovlivňují emoce. Touhy mohou být tak silné, že stvoří svého vlastního boha ve svědomí věřícího. Zním mladíka, který tak zoufale toužil být apoštolem, že obdržel vize, údajně od Boha, které, jak se zdálo,

Je však lépe
poddát se Bohu
a být očištěn,
než Jej přimět,
aby nás musel
pročistit svým
ohněm.

tomu přitakávaly. Člověk je stvořením touhy. Touží být dobrý, a přesto se touží přidržet některých zlých způsobů. Potkává se v něm nebe, země a peklo. Touha člověka je tak mocným nástrojem, že Bůh řekl, že od prvního století po potopě by byl člověk schopen vybudovat cestu ke hvězdám, kdyby lidé zůstali jednotní, pod vedením jednoho vůdce. Od té doby svět nikdy nebyl pod vedením jednoho vůdce, ani církev. Jestli vidíme, že to v naší době začíná jít tím směrem, měli bychom vyhlížet antikrista.

Když jsou touhy ovládnuty Bohem, Písmo nazývá tento stav „Syn člověka“. Bůh na naše touhy sešle oheň a pro svůj záměr je pročistí. Soužení v nás vykoná své dokonalé dílo. Je však lépe poddat se Bohu a být očištěn, než Jej přimět, aby nás musel pročistit svým ohněm. Řekl, že pročistí syny Jákobovy ohněm tavičů. To nás vyléčí ze všech duchovních nemocí, a pak budou pastýři hodni svého jména.

Ti v našem středu, kteří byli zraněni, jsou většinou lidé, které jsme zavrhlí. Místo abychom je opatrovali a postarali se o ně, zdá se, že jsme jimi pohrdli. Musíme se o zraněné v našem středu začít starat. Většinou zraněná osoba je ta, která se snaží zranit ostatní. V Kristu rychle rozpoznáme zraněnou osobu, která jde proti nám bez příčiny. Velmi často je daná osoba pod vlivem zlého ducha. Modleme se za služebnost pastýře v těle Kristově. Věříme, že je čas, kdy Bůh v těle Kristově ustanovuje lidi poddané Kristu, aby sytili a vyživovali a opatrovali ovce.